

SZINHÁZ MŰVÉSZET

0000

MŰSOR:

VASÁRNAP délután: *Kisasszony férje*, vigjáték.

VASÁRNAP este: *A világjáró*, operett, harmadszor, páratlan háromharmados.

HÉTFŐN: *A világjáró*, operett. Páratlan háromharmados.

KEDDEN: *Három a kislány*, operett. Páros egyharmados.

SZERDÁN: *A honvédszenekar szimfonikus hangversenye* a katonai árvák és szegény gyermekek felruházására. (Pálffy Boriska operaházi tag felléptével.) — Bérletszünet.

CSÜTÖRTÖKÖN: *Mágnás Miska*, operett. Páratlan kéharmados.

PÉNTEKEN: *Bernát bácsi*, vigjáték. (Bemutató.) Páros háromharmados.

SZOMBATON: *Bernát bácsi*, vigjáték. Páratlan egyharmados.

VASÁRNAP délután: *Leányvásár*, operett.

VASÁRNAP este: *Bernát bácsi*, vigjáték. Páros kétharmados.

Színházi konjunktura.

ASzínházi Hírek legutolsó számában írja Herczeg István:

Ha a színház nyilvános elszámolásra kötelezett vállalat lenne és üzleti mérlegét közzétenné, a könyvelési művészet minden brilirozása ellenére, a tartalékolások, leírások és értékesökkenések molochjainak is áldozva, még mindig óriási anyagi hasznot volna kénytelen felmutatni. Ennek első és közvetlen oka abban rejlik, hogy a háboru harmadik évében a tömegszínház nélkülözhetetlen és makszimálisan tápszere a szórakozás lett, a mely a minden áron való szórakozni akarásból indul ki és mint ilyen nem válogatós. Közgazdasági nyelven szólva a színháznak is sikerült kinyitni a kedvező konjunkturát, amelyet mint igen könnyű kimutatni, lekifurdalás nélkül keményen ki is használ.

Még élénken emlékezhetünk arra, hogy a háboru első évében a szegedi színház, éppen úgy, mint a többi vidéki színház, nagyon rosszul ment. Az igazgatók akkor a legsötétebb színen látták a jövőt és hogy a labilis helyzetben magukat mégis biztosítsák, a fixszerződéseket felfüggesztették és konzorciumos alapon szervezkedtek. Ebben az időben a színházak részéről élénk forgalomba kerültek a régi jelszavak; a kopott tradíciók frázisait aktuális mezbe öltöztették és amennyiben módjukban állott, a sajtót is megnyerték a mentési akciónak. A szegedi sajtó, figyelembe véve a színészek nehéz helyzetét, készséggel sietett akkor a színészet támogatására. A közönség érdeklődését hathatós módon igyekezett a hűtlenül faképnél hagyott Thália felé fordítani és törekvéseinek eredménye nem is maradt el.

A háboru második évében már jelentősen javult a színház anyagi helyzete. A külvilági viszonyok kezdtek megszokottá válni; helyreállott az élet normális képe. A különféle szempontok abban az egységes nézetben és gyakorlatban szűrődtek le, hogy a színházat, dacára a háborunak, támogatni kell. Azt mondanunk is felesleges, hogy e nézet kialakulását főként

az az érv segítette elő, hogy a művészet evolúcióját megakasztani nem szabad és mivel a színház gyakori vonatkozásokban szerepel a művészettel, ezen a réven jutott elsősorban abba a kedvező helyzetbe, hogy a háboru súlyos következményeitől szabadulni tudott.

A harmadik háboru színházi szezon is megkezdődött és azóta mindenki esodálkozva tapasztalja, — talán a színház vezetősége is, — hogy a „műpártolás“ a legintenzívebb mértékűt öltötte. A békés idők forró színházi estéi elevenülnek fel minden premier alkalmával, sőt a többi előadások iránt is olyan érdeklődés mutatkozik, amely csakis a fentebb már említett pszichoanalízis alapján érthető meg. A bemutató előadások előtt a közönség valóságosan megostromolja a jegypénztárt és aki jó helyet akar kapni, annak tanácsos már négy-öt nappal előbb kikönyökölni a jegyét.

A színház anyagi ügyei tehát, amit örömmel lehet konstatálni, nagyszerűen állanak. Most már csak az a kérdés érdekkelhet mindekit, hogy a színház művészi szolgáltatása megfelelő-e a kellő várakozásnak, vagyis a színház vezetősége arra az álláspontra helyezkedett-e, hogy minél több művészeti értéket nyújtson és a kedvező konjunkturát olyképen használja ki, hogy ellenszolgáltatása a nivó szempontjából is egyenértékű legyen és ezáltal a jövőre is biztosítsa egy állandó közönség pártfogását. Napirendre éppen ezért nem térhetünk a kérdés felett, mert az összes jelenségek amellest szólnak, hogy a színház vezetőségét nem ez a felfogás irányítja munkásságában.

Ez a kijelentésünk nem szuverén szentencia, hanem a dolgok helyes megítéléséből

fakad. A napi sajtó színi referensei, akik mindannyian komoly és lelkiismeretes urak, soha oly mértékben nem ostromozták a színház művészeti szolgáltatásának hiányosságát, mint éppen mostanában, amikor anyagi tekintetben a szegedi színház fénykorát éli. A lapok, csaknem kivétel nélkül megállapítják, hogy a színház egyáltalán nem áll hivatásának magaslatán és ez az objektív megállapítással szemben a színház csak a közönség pártfogásával takarodhatik. A színi referensek, akik disztigvált izlésű urak, még mindig tekintetbe veszik, hogy háboru van és bizonyos hangfogót használnak véleményük kinyilatkoztatásánál a színészet érdekében.

A közönség pártfogásával takarodni nem lehet. Első sorban azért, mert számos esetben a közönség is becsapva érzi magát, amikor előadás után távozik és ennek az érzelmének gyakran kifejezést is ad. Hogy más alkalommal ismét megtölti a színházat, ez az a bizonyos konjunkturális jelenség. Másodszor igazán nevetséges a sajtóval szemben a közönség pártfogására hivatkozni akkor, amikor annak idején ép a sajtó szolgálatait vette igénybe a színház, hogy a közönség támogatását megnyerje.

Konkluzióképen ezúttal annyit akarunk megállapítani, hogy nem szabad a művészet nevében támogatást kérni és amikor a támogatás megvan — elfeledkezni a művészetről. Ha a sajtó szolgálatait akkor megtudta nyerni a színház, most utólag érdemelje ki ezt és nagyképi gesztussal ne legyintsen el a sajtó követelményei felett. A konjunktura ilyenén kihasználása élelmiszeruzsorások szokása.

Baranyi János hangversenye. A városi zeneiskola újonnan alkalmazott tanára, Baranyi János, aki Dohnányinak egyik legkiválóbb tanítványa, november 21-én a Kassavigadó Otthon-termében önálló zongorahangversenyt rendez. Műsorán *Beethoven*, *Schubert*, *Chopin* és *Dohnányi* művei szerepelnek. Az érdekléssel várt hangverseny félkilencor kezdődik és jegyek még kaphatók Várday üzletében, a Délmagyarország kiadóhivatalában.

Uj magyar darab. *Hajó Sándor* új színpadi művét, a *Démonok*-at a Vigszínház fogadta el előadásra, amely legközelebb mutatja be az új magyar terméket, még pedig *Hegedüs* Gyulával a vezető szerepben.

Öfensége kalapja. Ezt a címet viseli egy új magyar vigjáték, amelynek *Ujhelyi Nándor* a szerzője és amelyet a Magyar Színház fogadott el előadásra.

Herczeg Ferenc új szindarabja. Több sikert aratott színpadi mű szerzője, *Herczeg Ferenc* elkészült új darabjával, amelyet a Vigszínház szerződésileg biztosított magának. Az új színpadi mű vigjáték és három főszereplője van: a férj, a feleség és az udvarló. A darabnak még nincsen címe. A főszerepet *Herczeg Ferenc Hegedüs* Gyulának szánta.

Magyar darab külföldi bemutatója. *Hatvany* Lajos báró új darabját, amelynek „Die Spur“ a német címe, *Barnowsky* berlini színiigazgató fogadta el előadásra. Az újdonság a jövő év elején kerül a Lessing-Theaterben első előadásban színre. A főszerepet *Bassermann*, a híres német művész fogja játszani.

A szerdai hangverseny. A színházi iroda jelenti: A szegedi honvédszenekar szimfonikus hangversenye iránt nagy és általános érdeklődés nyilvánul meg, mint minden alka-

Telefon 872. **URÁNIA** Telefon 872.
Magy. Tudományos Színház

Vasárnap, november 12-én

TALARTO

a földszemű ember második kalandja.

Az élő csomag.

Izgalmas történet 3 részben

Előadások d. u. 5, 7 és 9 órakor.

Vasárnap d. u. 2 órától kezdve.

Gyermekjegyek csak az első előadásra érvényesek.